

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

DNR-1.720.48.2023.JG

Warszawa, 22 kwietnia 2024 r.

DECYZJA nr DNR-1/20/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222: dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: Ł/łóżko piętrowe, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Jarosława Cybulę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula w miejscowości Dębowiec, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, polegających na ryzyku uszkodzenia ciała i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa tj. Ł/łóżka piętrowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Jarosława Cybulę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula w miejscowości Dębowiec karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 5 maja 2023 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.29.2023, który dotyczył Ł/łóżka piętrowego (dalej także jako: „łóżko” lub „produkt”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Jarosława Cybulę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula w miejscowości Dębowiec.

Kwestionowany produkt to łóżko piętrowe o konstrukcji szkieletowej (wymiary gabarytowe: szerokość 2 045 mm, wysokość 1 600 mm, głębokość 985 mm), które składa się z dwóch podzespołów leżysk zamocowanych do pionowych ramiaków nośnych. Mebel jest przeznaczony dla dzieci oraz młodzieży, w wieku szkolnym i dorastania. Posiada funkcję do leżenia/spania dla dwóch osób (po jednej osobie na każdym poziomie) oraz opcję rozłożenia i rozstawienia go jako dwa oddzielne łóżka. Konstrukcję łóżka górnego i dolnego stanowią szczyty składające się z pionowych elementów od strony wezglowia oraz podnóżka, do których przymocowane są boki, a także podstawa łóżka. Podstawa łóżka została wykonana z ramiaków bocznych przymocowanych do szczytów oraz listew z drewna sosnowego i pełni funkcję nośną dla materaca. Łóżko górne jest wyposażone w barierki zabezpieczające. Z prawej strony łóżka umieszczona jest drabinka z osadzonymi stopniami.

W trakcie kontroli inspektorzy reprezentujący Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali produkt ocenie bezpieczeństwa na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 747-1:2012+A1:2015-08 *Meble. Łóżka piętrowe i wysokie. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałość i trwałość* (dalej jako „norma”).

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że odległość między górnymi powierzchniami dwóch kolejnych oparć dla stóp w drabince jest za mała, co oznacza, że podczas wchodzenia na górny poziom łóżka lub podczas schodzenia z niego, użytkownik może stracić równowagę. Nieprawidłowość ta narusza wymaganie określone w pkt. 4.1.5 normy. Z kolei z uwagi na zbyt duże odległości między dwoma sąsiednimi elementami odgradzającymi barierki, istnieje ryzyko zakleszczenia się ręki lub nogi dziecka, co może spowodować uszkodzenie ciała (np. złamania, zwichnięcia, otarcia), co z kolei stanowi naruszenie pkt. 4.1.4 normy. Ponadto na produkcie nie umieszczono nazwy i adresu producenta, oznaczenia identyfikującego produkt, maksymalnego dopuszczalnego

obciążenia leżysk. Nie dołączono również instrukcji użytkowania zawierającej informacje oraz ostrzeżenia niezbędne do prawidłowego, bezpiecznego jego użytkowania, co stanowi naruszenie pkt. 5 normy. Nie zamieszczono również informacji o maksymalnej grubości materaca jaki można stosować w łóżku oraz tekstu lub piktogramu o treści: *To łóżko piętrowe nie jest odpowiednie dla dzieci poniżej 6 lat*, co stanowi naruszenie wymagań pkt. 6 normy.

W związku z tym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 6 września 2023 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Jarosława Cybulę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżka oraz nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji i dowodów dotyczących obrotu produktem będącym przedmiotem postępowania, a także o potwierdzenie roli przedsiębiorcy w tym obrocie.

W piśmie z 25 września 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że sprzedała 210 sztuk łóżek. Poinformowała również, że niezwłocznie po otrzymaniu informacji od klienta o wadliwości produktu, wstrzymała produkcję oraz sprzedaż produktu. Strona postępowania oświadczyła również, że opracowała nowy produkt, zgodny z obowiązującymi normami.

W piśmie z 14 listopada 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że przedmiotowe łóżko jest produkowane od ok. 10 lat, a jego sprzedaż odbywała się jedynie za pośrednictwem dystrybutorów, podając przy tym liczbę aktualnie posiadanych przez nich egzemplarzy łóżka. Wskazała także średnią cenę sprzedaży, która wynosiła 700 zł. Do pisma strona postępowania dołączyła pozytywną opinię techniczną dotyczącą łóżka po wprowadzonych zmianach. Natomiast w związku z tym, że przekazana opinia techniczna stanowiła kopię niepotwierdzoną za zgodność z oryginałem, pismem z 28 listopada 2023 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych tego dokumentu. Ponadto organ nadzoru poprosił stronę postępowania o wyjaśnienie dotyczące liczby łóżek będących w posiadaniu dystrybutorów oraz o wskazanie jakie działania podjęła wobec tych produktów.

Pismem z 6 grudnia 2023 r. strona postępowania usunęła braki formalne opinii przekazanej wcześniejszym pismem oraz poprosiła o akceptację przyjętych w niej rozwiązań. Ponadto wyjaśniła, że kontaktowała się ze swoimi klientami telefonicznie, celem ustalenia

liczby posiadanych przez nich łóżek. Strona oświadczyła, że zwrócone produkty zostały rozebrane na części, a uzyskany z rozbiórki materiał - wykorzystany w bieżącej produkcji. Jednocześnie obiorcy, którzy już nie posiadali produktu na stanie, złożyli stosowne oświadczenia.

Pismem z 4 stycznia 2024 r. Prezes UOKiK zaakceptował zaproponowane przez stronę postępowania zmiany w produkcji. Jednocześnie organ nadzoru zwrócił uwagę na właściwe oznakowanie produktów w przyszłości oraz przekazanie dowodów potwierdzających wycofanie produktu z rynku.

W piśmie z 22 stycznia 2024 r. strona postępowania przekazała kopie oświadczeń 5 odbiorców o braku łóżka na stanie, kopie oświadczeń 2 odbiorców (którzy zakupili łóżka w związku z wynajmem pokoi) o tym, że zostali powiadomieni o zagrożeniu stwarzanym przez produkt i możliwości jego zwrotu oraz kopie trzech faktur korygujących potwierdzających zwrot produktu. W tym samym piśmie strona przekazała oświadczenie, że egzemplarze łóżka produkowane w przyszłości będą zaopatrzone w instrukcję użytkowania, informację o grubości materaca jaki można zastosować oraz informację, że produkt nie jest odpowiedni dla dzieci poniżej 6 lat. Ponadto poinformowała, że jednego z kontrahentów powiadomiła listem poleconym, przedstawiając dowód nadania przesyłki, a z jednym z dystrybutorów nie ma kontaktu z powodu zamknięcia przez niego działalności gospodarczej.

Pismem z 7 lutego 2024 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do usunięcia braków formalnych przekazanych dokumentów oraz poinformował ją o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 20 lutego 2024 r. strona postępowania usunęła braki formalne trzech faktur korygujących potwierdzających zwrot 4 sztuk produktu, przekazała wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej potwierdzający zamknięcie działalności gospodarczej przez jednego z kontrahentów oraz kopie oświadczeń 2 dystrybutorów o tym, że zostali powiadomieni o zagrożeniu stwarzanym przez łóżko i możliwości jego zwrotu.

Pismem z 4 marca 2024 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o wskazanie dokładanej liczby łóżek wyprowadzonych na rynek w ostatnich 5 latach oraz wezwał ją do usunięcia braków formalnych oświadczeń przekazanych w piśmie z 20 lutego 2024 r.

Pismem z 11 marca 2024 r. strona postępowania usunęła braki formalne oświadczeń nadesłanych ostatnim pismem oraz wskazała, że w ostatnich pięciu latach sprzedała 210 sztuk łóżek będących przedmiotem postępowania.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Jarosław Cybula, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula w miejscowości Dębowiec wprowadził łóżko będące przedmiotem postępowania na polski rynek i pełni rolę jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. W toku postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK przedsiębiorca oświadczył, że jest producentem (wytwórcą) łóżka.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że w przypadku gdy brak jest szczegółowych przepisów Wspólnoty Europejskiej dotyczących bezpieczeństwa określonego produktu lub norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, albo jeżeli produkt nie jest zgodny

z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich, innych niż normy uznane przez Komisję Europejską jako zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Norma PN-EN 747-1:2012+A1:2015-08 *Meble. Łóżka piętrowe i wysokie. Część 1. Wymagania bezpieczeństwa, wytrzymałość i trwałość* dalej jako „norma”) jest wyżej opisanym rodzajem normy, dlatego Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa łóżka, uwzględniając określone w niej wymagania.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika znaczne prawdopodobieństwo, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania administracyjnego stanowiły ustalenia inspektorów reprezentujących Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, z których wynikało, że łóżko stwarza wysokie ryzyko związane z doznaniem urazów ciała, np. złamań czy otarć ciała użytkownika (dzieci oraz młodzieży w wieku szkolnym i dorastania).

Mając na uwadze ustalenia inspektorów reprezentujących Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK podzielił ich opinię i uznał, że kwestionowane łóżko nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Przedsiębiorca będący stroną postępowania nie zakwestionował oceny bezpieczeństwa produktu, nie przekazał również żadnych dowodów potwierdzających bezpieczeństwo mebla będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Strona postępowania podjęła natomiast działania zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez ten produkt.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania jest wytwórcą łóżka, które sprzedawała od ok. 10 lat, z czego w ostatnich 5 latach sprzedała 210 sztuk produktu, głównie sklepom meblowym. Wśród 14 odbiorców mebla, 4 kontrahentów zakupiło te produkty w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą związaną z wynajmem pokoi (łącznie 126 łóżek).

W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania skontaktowała się ze wszystkimi odbiorcami kwestionowanego

łóżka, informując ich o nieprawidłowościach oraz o konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy. Na skutek tych działań strona postępowania wycofała z rynku 7 sztuk produktu. Egzemplarze wycofane z rynku zostały rozebrane na części, a uzyskany materiał został przeznaczony do powtórnego wykorzystania. Ponadto strona postępowania opracowała nowy projekt łóżka, którego bezpieczeństwo zostało potwierdzone przez rzeczoznawcę ds. mebli.

Mając na względzie dowody przekazane w ramach niniejszego postępowania, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane łóżko, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż produkty będące przedmiotem postępowania nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Jarosław Cybula, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą STOLARNIA – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny Jarosław Cybula w miejscowości Dębowiec naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Wyczerpuje to przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez

producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również liczbę produktów wprowadzonych na rynek. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane na rynek przez tego przedsiębiorcę będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania jest przedsiębiorcą, który prowadzi działalność gospodarczą związaną z produkcją mebli od dawna (w piśmie z 25 września 2023 r. strona postępowania oświadczyła, że funkcjonuje od 1996 r.), zatem powinna być zorientowana w wymaganiach bezpieczeństwa mających zastosowanie do tego typu produktów. Należy również podkreślić, że norma, na zgodność z którą łóżko zostało ocenione przez inspektorów Inspekcji Handlowej, obowiązuje od 2012 r., a zatem strona postępowania miała wystarczająco dużo czasu, aby się zapoznać z jej wymaganiami.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że w przeciągu ostatnich 5 lat strona postępowania wprowadziła na rynek dużą liczbę łóżek (203 sztuk) niespełniających wymagań bezpieczeństwa i stwarzających zagrożenie dla dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, a więc należących do kategorii konsumentów szczególnie chronionych. Ponadto za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał wysoki poziom ryzyka związanego z użytkowaniem produktów (tj. ryzyko wystąpienia urazów ciała).

Ponadto za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał fakt, że na produktach nie wskazano danych producenta ani informacji o maksymalnej grubości materaca jaki można stosować w łóżku. Obecność tych informacji to jedno z kryteriów branych pod uwagę przy ocenie bezpieczeństwa produktu. Umożliwiają one konsumentom realizację ich praw oraz dostarczają informacji istotnych dla bezpiecznego użytkowania danego produktu.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał podjęcie przez stronę postępowania działań naprawczych, jak również fakt, że było to pierwsze prowadzone w stosunku do niej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania, z którego wynikało, że średnia cena sprzedaży produktu wynosiła 700 zł. W związku z tym, oszacowana korzyść majątkowa ze sprzedaży 203 sztuk produktu (pomniejszona o liczbę wycofanych z rynku) wyniosła 142 100 zł.

Wymierzając karę administracyjną, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy zauważyć, że bardzo długi okres wprowadzania na rynek łóżek przez stronę postępowania, jak również wysokie ryzyko związane z jego użytkowaniem, które wiąże się z uszkodzeniem ciała (np. złamania, zwichnięcia, otarcia), stanowi niewątpliwe zagrożenie dla zdrowia (dzieci). W opinii Prezesa UOKiK kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera regulacji określających możliwość odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu. Natomiast stosownie do przepisu art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, w przypadku niniejszego postępowania zastosowanie ma art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Innymi słowy, znikome naruszenie prawa to naruszenie nieistotne, takie które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Rozstrzygając, czy naruszenie obowiązku ciążącego na stronie można na podstawie okoliczności faktycznych sprawy uznać za czyn stanowiący naruszenie prawa w stopniu znikomym, należy odwołać się do sposobu weryfikacji tego stopnia, wypracowanego w prawie karnym (m.in. wyrok SN z 15 października 2014 r., sygn. III SK 47/13). Wyznacznikiem dla dokonania oceny znikomego naruszenia prawa będą okoliczności wynikające z art. 115 § 2 Kodeksu karnego, uwzględniające: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Dokonując oceny naruszenia prawa jakiego dopuściła się strona postępowania należy podkreślić, że dobrem chronionym przez ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest zdrowie i życie konsumentów. Strona postępowania wprowadzała na rynek produkty niespełniające wymagań w zakresie bezpieczeństwa. Ponadto, z uwagi na dużą liczbę wadliwych łóżek wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania (łącznie ponad 203 sztuk), zasięg naruszenia prawa był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na wysokie ryzyko (związane z możliwością doznania uszkodzenia ciała). Co więcej, tego typu produkt może być przekazywany innym dzieciom, zatem to samo łóżko może być użytkowane przez kilkoro dzieci, co poszerza krąg konsumentów narażonych na ryzyko stwarzane przez ten produkt. Co więcej, łóżka należą do kategorii produktów użytkowanych przez dłuższy czas, co sprawia, że ziszczenie się ryzyka związanego z użytkowaniem kwestionowanego produktu może być odwleczone w czasie. Ponadto produkt był wprowadzany na rynek przez długi okres, bo zgodnie z oświadczeniem strony postępowania, przez 5 lat. Z uwagi na to, Prezes UOKiK uznał,

że zasięg naruszenia prawa był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na zagrożenie zdrowia. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanych produktów, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w wysokim stopniu naruszone. W niniejszej sprawie strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez wstrzymanie produkcji i udostępniania łóżka oraz podjęcie działań na rzecz eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkt, jednak drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa – nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przesłanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie został spełniony, odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania niniejszej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100), która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 1 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 4) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 5) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 6) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 7) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Katarzyna Bednarz
/podpis elektroniczny/